

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725010809
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8725010809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/13/2025 zo dňa 19.09.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste v časti týkajúcej sa obž. A. B..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom C. XXXX/XX, D., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona za použitia § 39 ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd Poprad uznal obžalovaných E. F., G. H. a A. B. vinnými zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na skutkovom základe, že

dňa 19.03.2025 v čase okolo 22:15 hod., kedy sa poškodená I. H. J.

J..K.

z G. nachádzala v meste D. a kráčala po ulici I., prešla na križovatku s ulicou X. I., kde oslovila A. B. a opýtala sa ho, kde by našla lacné ubytovanie, pričom následne jej uviedli, nech ide s nimi, že jej ukážu lacné J.

J..K.

ubytovanie v penzióne L. E. D., kde bolo už zatvorené, na základe čoho všetci spolu pokračovali k železničnému podchodu smerom do mestskej časti L. L., kde po prejdení podchodu G. H. strhla poškodenej z krku z chirurgickej ocele zlatej farby, a následne A. B. pristúpil zozadu k poškodenej, ktorej sa pokúsil silou strhnúť kabelku, ktorú mala prehodenú cez plece, čo sa mu z dôvodu aktívneho odporu poškodenej, ktorá s ním začala zápasiť nepodarilo, počas tohto zápasu obidvaja spadli na zem, A. B. si kľakol na poškodenú, ktorej týmto znemožnil pohyb, v tom k nim pristúpil E. F., obidvaja jej začali prehľadávať odevné zvršky, ako aj kabelku, pričom A. J.

J..K.

B. vytiahol z bundy poškodenej peňaženku, z ktorej vzal hotovosť v sume 240,- eur, pričom G. H. po celý čas stála v ich blízkosti a dávala pozor, následne A. B. udrel päťou pravej ruky poškodenú do oblasti tváre, po čom sa poškodená prestala brániť a páchatelia z miesta odišli, čím takto poškodenej spôsobili povrchové poranenie v oblasti drieku s nezistenou dobou liečenia a J.

J..K.

odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 240,- eur a retiazky z chirurgickej J.

J..K.

ocele zlatej farby škodu vo výške cca 10,- eur.

Za to im okresný súd uložil a to obžalovanému E. F. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/23/2025 zo dňa 05.06.2025, právoplatného dňa 20.06.2025, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov; podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok; podľa § 51 ods. 3 písm. e) Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze účasti na hazardných hrách, hranie na hracích automatoch a uzatváranie stávok; podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve; podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovanej G. H. uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok; podľa § 51 ods. 3 písm. e) Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze účasti na hazardných hrách, hranie na hracích automatoch a uzatváranie stávok; podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovanému A. B. uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovaným spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej strane I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., G., škodu vo výške 250,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal poškodenú stranu I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., G., so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaní E. F., G. H. ako aj prokurátor sa po vyhlásení rozsudku a poučení o možnosti podania opravného prostriedku vzdali práva podať odvolanie, preto tento rozsudok okresného súdu vo všetkých výrokoch týkajúcich sa týchto dvoch spoluobžalovaných dňom 19.09.2025 nadobudol právoplatnosť.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný A. B.. V písomnom odôvodnení obžalovaný A. B. uviedol, že s rozsudkom okresného súdu nesúhlasí a považuje ho za nesprávny a neprimerane prísny. Súd sa pri rozhodovaní o výške trestu opieral výlučne o jeho minulosť s priamou výčitkou, že sa skutku dopustil po osvedčení sa podmienky čo teda znamená, že bol v čase skutku „čistý“. Poukazuje na novelu zákona ktorá zakazuje prihliadanie na minulosť. Podľa jeho názoru nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť v jeho neprospech, ktorá by odôvodňovala tak vysoký trest. V porovnaní so spoluobvinenými, ktorým bol uložený trest vo forme podmienky, jemu uložený trest považuje za neprimerane prísny, najmä za situácie, že spoluobvinená priznala že iniciátorkou celého skutku bola práve ona a nie on. Nepovažuje za správne ani spravodlivé aby on, ktorý nebol ani len v podmienke dostal tak vysoký nepodmienečný trest aj za jeho komplicov aj s liečením ústavnou formou. Dáva do pozornosti, že v znaleckom posudku mu bolo navrhované liečenie ambulantnou formou. Žiada preto krajský súd o zrušenie rozsudku Okresného súdu Poprad vo výroku o výške trestu s tým, aby mu bol uložený podmienečný trest s liečením ambulantnou formou, tak ako jeho komplicom, keďže rozhodnutie o treste súd urobil po prijatí jeho vyhlásenia a úprimnej ľútosť. Opätovne zdôrazňuje, že ho súd odsúdil na základe jeho minulosti, odvtedy však prešlo takmer 10 rokov, po podmienečnom prepustení sa osvedčil, trest uložený súdom prvého stupňa považuje za dvojité započítanie trestu za niečo čo si už odpykal stratou svojej slobody. Terajšie odsúdenie spôsobilo jeho skratové konanie, ktorého by sa za iných okolností už nikdy viac nedopustil. Odsúdenie v jeho minulosti malo na neho viac než odstrašujúci účinok a vie, že za skutok, pre ktorý je aktuálne stíhaný je podmienečné odsúdenie pre neho postačujúcim trestom.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolaním napádajú výrok o treste a konanie, ktoré rozsudku predchádzalo. Pri citácii výrokov napadnutého rozsudku týkajúcich sa obžalovaného A. B. uvádza, že jeho klient sa v trestnom konaní postavil k otázke svojej zodpovednosti riadne, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a v záverečnej reči oľutoval svoje konanie a zopakoval, že chcel spolupracovať s OČTK, ktoré to odmietli. Podľa názoru obžalovaného je trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd vo výmere štyroch rokov a 8 mesiacov a zároveň ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou zjavne neprimeraný, prísny na rozdiel od trestov, ktoré súd uložil spoluobvineným za ten istý skutok spáchaný v spolupáchateľstve. Jeho klient na rozdiel od spoluobžalovaných prebral za svoje konanie zodpovednosť, napriek tomu, že iniciátorkou bola podľa vlastného vyjadrenia G. H., nepoukazoval na vinu spoluobžalovaných, ktorým súd uložil mierne podmienečné tresty a výlučne jemu, obžalovanému A. B., súd uložil prísny nepodmienečný trest.

Už súdu prvého stupňa obžalovaný A. B. navrhol, aby v jeho prípade znížil trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona po jej zvýšení o jednu tretinu (§ 38 ods.3 Tr. zákona), čo prvostupňový súd neakceptoval, poukazujúc na ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona a stanovisko kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tp 55/2016.

Uvádza ďalej, že odvolaním napáda aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo a to z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.09.2025 súd umožnil výsluch a kladenie otázok iba prokurátorovi a neumožnil výsluch a kladenie otázok obhajcovi pričom poukazuje na zápisnicu z hlavného pojednávania, ktorú aj cituje.

V závere uvádza, že podľa jeho názoru u obžalovaného A. B. je dôvodná aplikácia § 39 ods. 5 Tr. zákona a zníženie dolnej sadzby o jednu tretinu po jej zákonom zvýšení podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona tak, aby súd mohol obžalovanému uložiť trest 32 mesiacov, ktorý považujú za zákonný a spravodlivý. Navrhujú preto, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Poprad podľa § 321 ods. 1 písm. a) – f) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, po zrušení tohto rozsudku uložil obžalovanému A. B. trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu obžalovaného A. B. sa vyjadril okresný prokurátor, konštatoval, že s ohľadom na odôvodnenie odvolania obžalovaného A. B., v ktorom podľa jeho názoru obžalovaný neuvádza žiadne nové právne relevantné skutočnosti, ktoré by indikovali nezákonnosť rozsudku, respektíve jeho výroku o treste, považuje napadnutý rozsudok v plnej miere za zákonný a správny a preto navrhuje, aby krajský súd odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. poriadku zamietol ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. možno považovať čiastočne za dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa aj obžalovanému A. B. kladie za vinu tak, ako bol okresným súdom ustálený, sa stal, a že ho formou spolupáchateľstva spáchal aj obžalovaný A. B.. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke správne posúdené okresným súdom ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Samotný obžalovaný A. B. rovnako tak aj spoluobžalovaní E. F. a G. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobili vyhlásenie podľa ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku vo vzťahu ku všetkým trom spoluobžalovaným prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, výrokom o náhrade škody a s návrhom na uloženie ústavnej liečby.

V danej trestnej veci bolo podané odvolanie len obžalovaným A. B. a vychádzajúc z konštatovaných skutočností, že aj obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie o vine, súd toto jeho vyhlásenie prijal a následne ho náležite poučil o možnosti a rozsahu podania opravného prostriedku, a tak vychádzajúc najmä z jeho obsahu možno konštatovať, že toto odvolanie napáda rozsudok vo výroku o treste a uloženom ochrannom liečení ústavnou formou. krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tieto napadnuté výroky.

Prvostupňový súd vo vzťahu k ukladanému trestu obžalovanému A. B. na hlavnom pojednávaní vykonal náležité dokazovanie v dostatočnom rozsahu a závery plynúce z tohto dokazovania v dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne rozpísal. Na tomto mieste krajský súd konštatuje v súlade s ustálenou súdnou praxou, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu je preto nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne právne závery súdu prvého stupňa, z tohto dôvodu na nich v podrobnostiach odkazuje. Po vyhodnotení prezentovaných dôvodov vyplývajúcich z dôvodov napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že s uvedenými dôvodmi je možné sa stotožniť, okrem časti určenia výšky trestu odňatia slobody a aplikácie ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona pri mimoriadnom znížení trestu, preto odvolací súd v ďalšej časti rozvinie vlastné úvahy a závery k tejto otázke.

Pri otázke ukladania trestu obžalovanému A. B. prvostupňový súd citujúc ustanovenie § 34 Tr. zákona podrobne rozpísal jednotlivé odsúdenia plynúce z odpisu registra trestov obžalovaného. Z výpisu ústrednej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva vnútra SR súd konštatoval 7 záznamov, o spáchaní priestupkov proti majetku podľa § 50 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Oboznámil správu o povesti obžalovaného vypracovanú mestom Poprad, z ktorej vyplýva, že obžalovaný nemá záznam v evidencii priestupkov mestskej polície Poprad.

Súd citoval tiež správu ÚVV a UVTOS Prešov, že obžalovaný si počas výkonu väzby v ústave povinnosti vyplývajúce mu z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, k príslušníkom a zamestnancom zboru sa správa na požadovanej úrovni, väzbu vykonáva od 25.03.2025 v oddiele so zmierneným režimom.

Z odpisu registra trestov obžalovaného konštatoval, že tento bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Poprad spisovej značky 8T 29/2023 zo dňa 28.04.2023, právoplatným dňa 12.05.2023 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 20 mesiacov t. j. do 13.01.2025. Zdôraznil že skutku, pre ktorý je teraz stíhaný sa obžalovaný dopustil len 2 mesiace po skončení skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Ďalej akcentoval na rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/48/2006 zo dňa 22.07.2013, právoplatný toho istého dňa, ktorým bol uznaný za vinného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/109/2009 zo dňa 14.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/8/2013 zo dňa 03.10.2013, právoplatný dňa 03.10.2013, ktorým bol uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Správne okresný súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa k spáchaniu skutku sa priznal a jeho spáchanie oľutoval, ale tiež priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovanému A. B. bol správne ukladaný trest aj pri aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, nakoľko z vyššie citovaných odsúdení plynúcich z odpisu z registra trestov, ale aj oboznámených pripojených spisov je nesporné, že obžalovaný sa týmto konaním opätovne dopustil zločinu po tom ako bol za iný zločin v minulosti právoplatne odsúdený. Prvostupňový súd tento záver náležite odôvodnil a trestnú sadzbu zákonným spôsobom postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona upravil tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby určil na 4 roky a 8 mesiacov a hornú hranicu na 8 rokov. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby teda vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov.

Aj vzhľadom k návrhu obhajoby, aby súd pri ukladaní trestu, vzhľadom na vyhlásenie obž. B. o vine, mimoriadne podľa § 39 ods. 5 Tr. poriadku znížil trestnú sadzbu, prvostupňový súd konštatoval pri citácii § 39 ods. 5 Tr. zákona, že základným predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je splnenie troch podmienok a to: písm. a) konkrétne okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, ktoré spôsobujú, že písm. b) použitie zákonnej (nezníženej) sadzby trestu odňatia slobody s ohľadom na jeho dolnú hranicu, by bolo pre páchatela neprimerane prísne, a že písm. c) možno zabezpečiť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania. Zdôraznil, že všetky tri podmienky sú stanovené kumulatívne a záver o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody uloženej v rámci zákonnej nezníženej sadzby trestu odňatia slobody sa musí opierať o zhodnotenie všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela a teda nestačí len názor súdu o neprimeranej prísnosti trestnej sadzby a jej dolnej hranice. Uviedol, že nezistil splnenie podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona u obžalovaného A. B., podľa jeho názoru na ochranu spoločnosti by nepostačoval trest kratšieho trvania, poukázal pritom najmä na osobu obžalovaného a závery plynúce zo znaleckého posudku okrem iného konštatujúce u neho závislosť na omamných a psychotropných látkach, tiež zdôrazňujúc jeho predchádzajúce odsúdenia a závažnosť recidívy.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal krajský súd z ustanovenia § 34 Tr. zákona a zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj

morálne odsúdenie páchatel'a. Krajský súd dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne aj vo vzťahu k trestom uloženým spoluodsúdeným možno hodnotiť ako prísny, a že účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť sice len trestom odňatia slobody bez možnosti jeho podmieneného odkladu, ale v kratšom trvaní. V tejto súvislosti krajský súd v žiadnom prípade nebagatelizuje trestnú činnosť obžalovaného, avšak okrem všetkých okolností uvádzaných súdom prvého stupňa, ktorej zohľadnil pri ukladaní trestu výraznejšie prihliadal na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, čo bolo významnou pomocou pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena a v neposlednom rade prijaté vyhlásenie o uznaní viny, predstavuje prakticky nespochybniteľný záver o vine a právnom posúdení žalovaného skutku do budúcnosti, rozsahu možnosti podať opravný prostriedok a súčasne takáto procesná situácia má pozitívny dopad tiež na hospodárnosť celého trestného konania.

Napokon krajský súd upriamuje pozornosť aj na už vyššie konštatované okolnosti prípadu, evidentne iniciátorom protiprávneho konania bola spoluobžalovaná G. H., aktívna účasť obžalovaného pri útoku na poškodenú nejvila známky výraznej agresivity, ani následok na fyzickom zdraví poškodenej nebol závažný. Nebolo možné prehliadnuť závery znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria, ktorá konštatovala aktívnu závislosť obžalovaného od pervitínu a s tým spojené aj klinické prejavy vývoja drogovej závislosti v treťom štádiu podľa Täschnera a v štvrtom štádiu Waldmanna, z ktorých plynie, že u obžalovaného dochádza k premenlivej nálade, zmenám správania, strate kontroly. Všetky tieto okolnosti vyhodnotil aj súd prvého stupňa pri ukladaní trestu a možnej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu v neprospech obžalovaného, no na rozdiel od jeho záverov podľa názoru krajského súdu práve okolnosť, že obžalovanému A. B. správne prvostupňový súd uložil aj podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, umožnila úvahy krajského súdu o mimoriadnom znížení trestu obžalovaného A. B..

Ako správne prvostupňový súd v dôvodoch rozsudku ďalej konštatuje, znalkyňa sice navrhovala obžalovanému A. B. liečbu ambulantnou formou, súd však postupoval v zmysle zákona aplikujúc ustanovenie § 74 ods. 1 Tr. zákona a popri nepodmienečnom treste odňatia slobody obligatórne uložil liečenie ústavnou formou. Možno sa stotožniť aj s konštatovaním súdu prvého stupňa že takýmto spôsobom budú vytvorené podmienky na zlepšenie zdravotného stavu obžalovaného, aby liečbu závislosti začal a vykonával už v priebehu výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti videl krajský súd priestor pre aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona. V súhrne teda krajský súd konštatuje, že vzhľadom na osobu a prístup obžalovaného, jeho priznanie a okolnosti súvisiace so spáchaním skutku, prognózu jeho resocializácie najmä za predpokladu abstinencie od pervitínu a výkonu ochranného liečenia, vytvorili vo svojom komplexe priestor pre mimoriadne zníženie trestu.

Za primeraný a spravodlivý, vzhľadom na súhrnné zhodnotenie všetkých zákonom stanovených predpokladov berúc zreteľ aj na doteraz vo veci vykonanú väzbu, považoval krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov (48 mesiacov) nepodmienečne, teda nie na dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby (tá by bola 34 mesiacov). Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu dostatočne splní úlohu tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie a zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om a vytvorí dostatočné podmienky, aby viedol riadny život, a to aj ako už bolo vyššie opakovane konštatované najmä s ohľadom na uložené protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, v zhode s rozhodnutím súdu prvého stupňa ho pre výkon uloženého trestu, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom k odvolacím námietkam obhajoby (že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.09.2025 súd umožnil výsluch a kladenie otázok iba prokurátorovi a neumožnil výsluch a kladenie otázok obhajcovi), krajský súd poznamenáva, že takýto procesný postup obhajoba na hlavnom pojednávaní (vychádzajúc z citovanej zápisnice o hlavnom pojednávaní) nenamietala, na otázku samosudkyne po vykonanom dokazovaní, či prítomné strany trestného konania majú nejaké návrhy na doplnenie dokazovania, obž. B.

aj jeho obhajca uviedli „Bez návrhov“, a obhajoba ani v záverečnej reči toto nenamietala, teda evidentne táto odvolacia námietka nie je opodstatnená.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie obžalovaného A. B. za čiastočne dôvodné a na podklade jeho odvolania jednomyseľne výrok o treste napadnutého rozsudku zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Pre úplnosť krajský súd uvádza, že výrok rozsudku okresného súdu o uloženom ochrannom liečení ostal týmto rozhodnutím nedotknutý.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.